

vet det Sted, hvor der saa at sige skabes al den falske Kapital, der er i Verden, hvor Udbyttet laves om til Aktiekurser og til Aktier, og hvor enhver Fordel [kapitaliseres og der saaledes skabes en Mængde Papirformue. Det er der heller ikke noget at gøre ved i denne Lov, og derfor skal jeg ikke omtale det her. Spillet vil vedblive, og disse Forhold vil vedblive. Derfor er den Opgave, man bør stille sig, den ganske begrænsede og lille: at fastholde overfor Købmændene den gamle Købmandsmoral. Jeg dømmes ikke Købmandsskabet med Kristendommens Etik — hvis man prøvede paa det, tror jeg, man vilde komme galt af Sted. Jeg dømmes efter Købmandsskabets egen Etik, og Grundlaget for alt Købmandsskab er Tillid. Jeg skal kunne tro paa min Fuldmægtig; naar jeg giver en Mand Ordre til at handle paa mine Vegne, da skal han handle paa mine, ikke paa sine egne Vegne. Det er ud fra denne Betragtning, jeg mener, man skal se paa hele Børsloven: at de Mænd, der har den meget vigtige Funktion at besørge Fastbinden og Løsgørelse af Kapital, at omsætte Kapital og drive den lovlige Spillevirksomhed, som Børsen nu en Gang giver Anledning til, i hvert Fald overfor deres Klienter skal staa som hæderlige og loyale Tillidsmænd, som Mænd, man kan stole paa.

Handelsministeren (Hage): Af de Emner, der er blevet fremdraget, er der, saa vidt jeg skønner, kun et enkelt, som er af mere indgribende Betydning. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt de, der bliver berettigede til at besørge Køb og Salg paa Fondsbørsen af Værdipapirer, skal være indskrænkede til alene at handle paa andres Regning, eller om de tillige skal kunne handle paa egen Regning. Baade under Forhandlingerne i det andet Ting og ogsaa, da jeg før havde Ordet, har jeg udtalt, at jeg ji og for sig finder, at det ikke kan hævdes, at dette, at kun egentlige Mæglere skal kunne besørge Forretninger paa Fondsbørsen, ikke vilde være den ønskeligste Ordning. Jeg erkender, at den sandsynligvis vilde være det, men jeg er vejet tilbage for at foreslaa, at en sliig Ordning, som er i Strid med den historiske Udvikling hos os, og som i intet Fald er let at overholde, skal gennemtvinges ved et Lovbud, saa længe man ikke er og ikke kan være fuldstændig klar over, hvorledes Virkningerne deraf vilde blive. Det er en overmaade let Sag at berette om Tilfælde, hvor

en Mand har tabt Penge, fordi han har spekuleret forkert, eller fordi den, han har betroet sig til, har været upaalidelig, og om andre Tilfælde, hvor Folk har tjent Summer, som blænder ved deres mange Cifre. Det er ikke dette, det kommer an paa. Vi kan ikke forhindre, at der her i Livet nogle Folk, der tjener Penge, og andre, som er saa uheldige at tabe. Spørgsmaalet er kun, om de Forhold, hvor Samfundsmagten kan gribe ind, kan ordnes saaledes, at der er nogen Betyggelse for, at ikke Folk helt mod deres Villie og Vidende bliver draget ind i Engagementer, hvor de er prisgivne Vilkaarlighed og Uhæderlighed. Naar en Mand har Lyst til at spekulere paa Børsen og vil løbe den Risiko, saa er det først og fremmest hans egen Sag og hans egen Skyld om han taber sine Penge. At Stillingen bliver endnu vanskeligere og værre for ham, hvis han oven i Købet bliver snydt af den Mand, han har henvendt sig til, er en Ting, der ligger saa lige for, at der ikke behøves mange Ord for at klargøre den. Om de Vekselerere, der indtager en anset Stilling og bliver anerkendte som berettigede til at være Medlemmer af Fondsbørsen, maa det ventes, at de i det store og hele er hæderlige og paalidelige Folk. At der vil kunne findes sorte Faar ogsaa blandt dem, er noget, som ingen menneskelig Kløgt kan forebygge; og jeg gentager, at jeg vilde anse det for at være uheldigt, om man paa det nuværende Trin vilde gaa hen og paa-byde, at der skulde ske en radikal Omdannelse af de Former, hvorunder Forretningstilivet paa Fondsbørsen nu foregaar, og som gennem den historiske Udvikling har tilpasset sig sfter de faktiske Forhold paa Børsen. Jeg har ikke noget imod, at man i et Udvalg optager dette ligesom andre Spørgsmaal til Forhandling, men jeg vilde — det maa jeg sige — anse det for at være meget beklageligt, om disse Forhandlinger skulde medføre, at dette Lovforslag ikke kan gennemføres inden Slutningen af indeværende Rigsdagssamling. Og det maa erindres, baade at Tiden er knap, og at det ikke er uden Afbrydelse, at Tingene holder Møder.

De andre Spørgsmaal, der har været fremdragne, giver mig kun Anledning til ganske faa Ord.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) mente, at der burde være fastsat en højere Straf for Medlemmer af Fondsbørsen, der overtræder deres Pligter, end den, som er hjemlet i § 4, nemlig Bøder